

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr9 desember 2008 3. årgang

Guds julegave er Jesus Kristus.

Ja, Herre, lær meg å kjenne din *gave*.

Jeg er så trett av *kravet*. Jeg vet du kunne ha rett til å kreve.

Og jeg kjenner så godt ditt krav. Jeg har prøvd å gå inn under det.

Jeg tror jeg tør si: jeg har prøvd med et ærlig forsett.

Ikke en gang, men mange ganger. -

Men du vet Herre, hvor lite det har lyktes.

Hver gang steinen nesten var båret til topps, rulla den ned igjen.

Så var det å begynne på nytt. -

Og nå er jeg så trett av *kravet*. Fra Himmelen. Fra deg!

Men, - så møter du meg Herre med ei *gave*, med *din* gave.

Din egen Sønn, mellommann mellom Gud og mennesket,
Stedfortrederen.

Å, du gode, nådefulle Gud! Takk for gaven! Han blir min
redning på dommens dag.

*Må Himmelen
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.*

*Velkommen
som leser!*

Ei velsignet julehøytid ønskes den enkelte!

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kvelde, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne, Tlf.: 51 42 88 01
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem: Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88
1.varamann: Olav P. Malerød, Breidal, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 38 33

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.

- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.

- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.

- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.

- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kvelde, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Gunvor Lie, Sørbyvn.898, 3178 Våle.
Tlf: 33063584. gsynnove@hotmail.com
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jon.espeland@losmail.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Hyrdingen av Olav Straume.....	4
Jeg vet ei dag av Einar Kristoffersen.....	5
Underet av Søren Pederson.....	6
Glimt fra Peru.....	8
Den ene mot de andre av skoleelev.....	9
Døpt, - ikledd seg Kristus av Håvar Fjære.....	10
Døpte i ELM i 2008.....	11
To brev fra evigheten av Øyvind Klavenæs.....	12
Program for nyttårssamlingen.....	14
Sang gjennom tidene av Inger Lise Mangelrød.....	16
Høysangen av Olaf Klavenæs.....	18
Ved korsets fot.....	20

Ikke rom for dem i herberget

Det har alltid vært trangt for Jesus her i verden, og det ser ikke ut til å bli bedre heller, tvert imot. Alle vet nok nå at han er god, men han er *for* god, han passer ikke for den selvgode slekt som helst vil leve etter sine lyster. Vi kan nok bygge kirker og altere for ham. På høytidsdager og ved en grav kan vi synge om han og hans himmel, men så får det derved være nok.

Også du og jeg som engang gav han rom, la oss være på vakt og holde oss borte fra alt som vil gjøre plassen for Jesus mindre i vårt liv! Det er trangt for Jesus også hos mange av oss kristne. Denne verden dårer og drar så mange, også av Herrens små.

*Akk, kom, jeg opp vil lukke mitt hjerte og mitt sinn
Og full av lengsel sukke: Kom, Jesus, dog her inn!
Det er ei fremmed bolig, du har den selv jo kjøpt
Så skal du blive trolig her i mitt hjerte svøpt.*

(H. A Brorson, 1732)

Hyrdingen

Av Olav Straume, Bygland

Og då han såg folkehopen tykte han hjar-teleg synd om dei, for dei var ille medfarne og nedforkomne, som ein saueflock uten hyrding.
Matt 9: 36.

Me veit korleis ein saueflock er uten hyrding. På ein gard blir sauane slept ut om

våren på beite, og etterkvart blir dei drevne til fjells eller utmark av gardsfolka. Sumaren går og hausten kjem, og sauane må hentast heim til gards og trygg innhegning.

Det kan til tider vere ei utfordring, for som oftest så er dei spredde rundt ikring. Nokon her og nokon der, og bonden må ofte gå i fleire dager for å få alle heim. Manglar ein eller fleir, så held han på utover hausten, for om mulig å finne dei alle, også den eine. Om den eine ikkje blir funnen, må han gje opp til slutt.

Jesus gjer alt for at alle skal bli funnen og berga for Himmelen. Men Han gjorde så mykje meir: Han ga sitt liv for dei alle. Og så er han på leiting også i dag og kallar på den einskilde.

Tenk, Jesus ga sitt liv for alle, for deg! Må ikkje det han gjorde verta fånytt. Jesus blir såra om du ikkje gjer deg bruk av din rett, Å ta imot Han som din Frelser.

Ja, du for ein nåde å veta at me har ein hyrding som passer på oss. Folkehopen utan hyrding er eit sørgeleg skue. Dei flakkar att og fram utan mål og meining, anna enn å pleie sitt jordiske gods. Hev ikkje tankar for sjelefred og liv i Jesus Kristus.

Då Jesus vitna for den unge, rike mannen om vegen til livet, Matt 19.16-22, valgte han å gå bort. Han hadde ein anna utveg, men valgte dødens veg, for han elska sitt jordiske gods. Han hadde ikkje bruk for Hyrdingen, Frelseren.

Som tidlegare nevnt, så er Jesus også på leiting i dag. Er du som lesar dette utan Hyrdingen, til deg vil eg seia at Jesus vil gå deg i møte for å omfamme deg. Han ble gjort til synd for deg. Du er kjøpt fri frå døden og dødsriket.

Eit menneske utan hyrding, har ikkje noko anna mål enn å gjøre det beste utav livet sitt. Dette lever og døyr han på, må stå til ansvar overfor den hellige Gud, og går evig fortapt. Det er med gru og uhygge mange skal vakna opp i dødsriket for å innsjå at dei tok feil.

Ennå er her nådetid, ennå er her plass ved Jesu bryst. Ennå kallar han på den eine, ennå er hans famn åpen. Han kallar på deg no. Sei ja til Jesus og få evig liv, for i morgon kan det være for seint.

Jesus er vegen, sanninga og livet. Joh 14.6

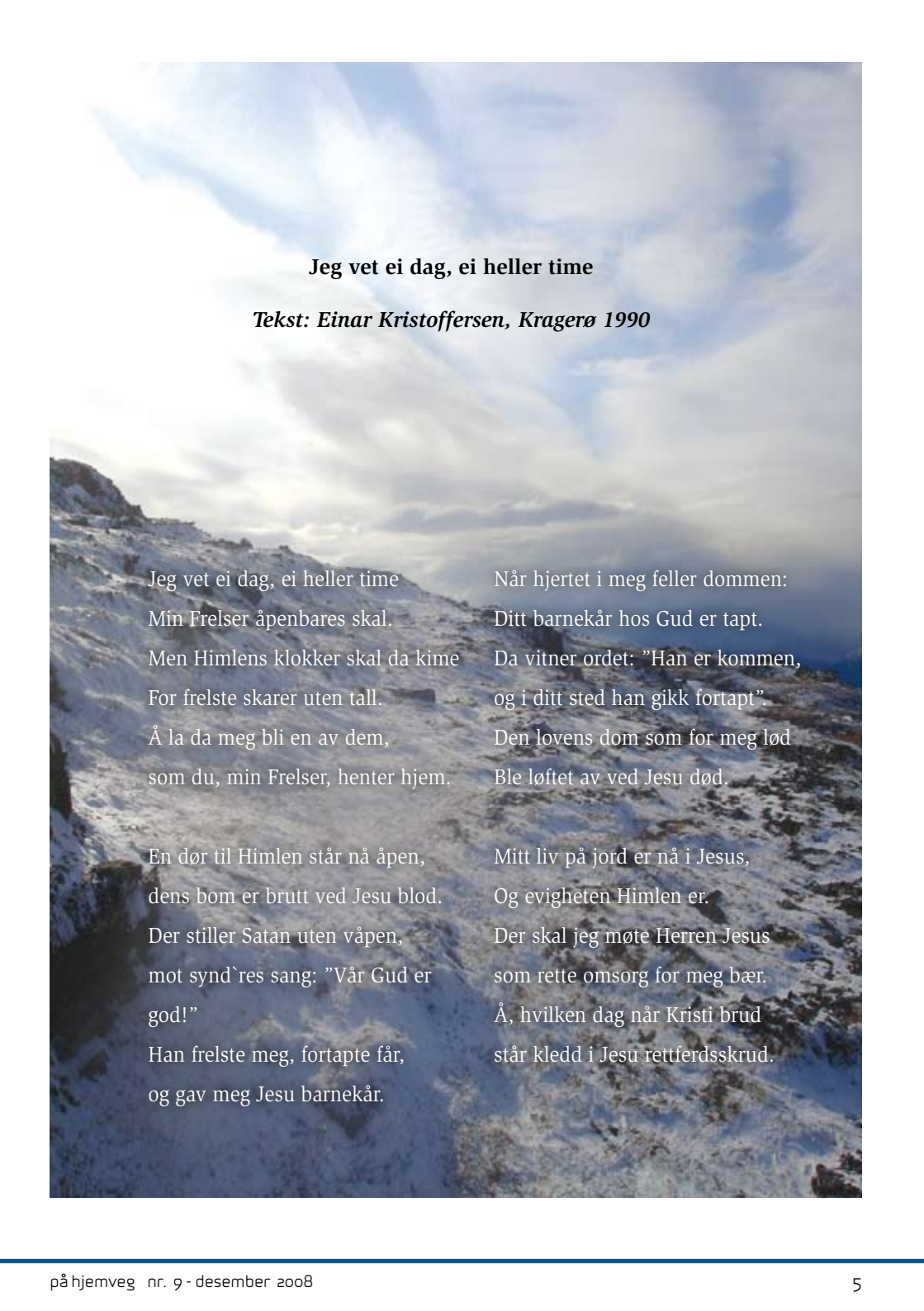
Jesus vil ha alle. Selv om ni og nitti var trygt i folden i forvar, mangler ett, ei nok han har. Jesus vil ha alle.

Jesus vil ha alle. Har vår Frelser hjerte til glemme barnet som for vill? Ikke ett han glemme vil. Jesus vil ha alle.

Jesus vil ha alle. Ikke en så ussel er at ei Jesus har ham kjær. Han kan frelse nå og her. Jesus vil ha alle.

Når han barnet finner, kjærleg tar han det i favn, vennlig kaller det ved navn, stiller dets behov og savn. Jesus vil ha alle.

Henry Albert Tandberg, Sangboka nr. 192.

Jeg vet ei dag, ei heller time

Tekst: Einar Kristoffersen, Kragerø 1990

Jeg vet ei dag, ei heller time
Min Frelser åpenbares skal.
Men Himlens klokker skal da kime
For frelste skarer uten tall.
Å la da meg bli en av dem,
som du, min Frelser, henter hjem.

En dør til Himlen står nå åpen,
dens bom er brutt ved Jesu blod.
Der stiller Satan uten våpen,
mot synd`res sang: "Vår Gud er
god!"
Han frelste meg, fortapte får,
og gav meg Jesu barnekår.

Når hjertet i meg feller dommen:
Ditt barnekår hos Gud er tapt.
Da vitner ordet: "Han er kommen,
og i ditt sted han gikk fortapt"
Den lovens dom som for meg lød
Ble løftet av ved Jesu død.

Mitt liv på jord er nå i Jesus,
Og evigheten Himlen er.
Der skal jeg møte Herren Jesus
som rette omsorg for meg bær.
Å, hvilken dag når Kristi brud
står kledd i Jesu rettferdsskrud.

Underet

Av pastor Søren Pederson, 1922

Hva er det som mangler i de fleste hjem til jul, også de kristnes? Penger, sier noen. Nei, det er ikke sant. I de fleste hjem i Norge er det en smule penger til jul, mange steder mer enn en "smule". Så mener du kjærlighet og åndelig glede? Det kan være sant, men hva kommer det av? Hvorfor er det liten åndelig glede?

Fordi underet mangler. I de aller fleste hjem mangler selve juleunderet. Det er ikke lenger så rart dette med barnet i krybben. Eller hvor mange steder tar mannen sin hustru ved hånden og sier: Nei, kone, nå får du la bakingen og skuringen og maten stå en stund: nå vil vi ut og se på stjernen?

Se hvilket under, hvor dypt seg dog Gud har nedlatt! Vi danser rundt juletreet; hvor mange ligger på kne rundt treet? Hvor mange hus har hull i taket julaften? Hvor er tilbedelsen hos de kristne? Der gir vi gaver og mange, "mer enn vi har råd til", sier vi. Ja, til hverandre gir vi gaver; hvor gir man gaver til barnet i krybben? Hvor legger man ned gull og sølv til Guds rike under juletreet?

Underet mangler. Derfor er vi selv blitt så *forunderlige* til jul. La meg fortelle en historie:

Det var et hus i en by, der en liten gutt hadde fødselsdag. Det var hans dag, men familien hadde ikke tid før kvelden til å feire dagen. Så la de like godt gutten til

sengs. Men siden det var fødselsdag, så ville de sannelig benytte anledningen til å holde fest for seg selv. Og så kom de sammen. Onkler og tanter og fettere og kusiner pyntet i sin beste stas, med pakker og greier "til far", "til mor", "til lilleemor", ja "til tjenestepiken" i huset. Og selv fikk de gaver igjen, de ventet det så smått. Og husfar og husmor hadde kjøpt inn en hel del mat. Mor var opptatt i kjøkkenet. Det braset og luktet lang vei. Jo, det var fest. De lo og de sang og de danset, og siden de var så veldig glade, så holdt de på annen dag også. Det var riktig "fødselsdagsselskap" det.

Imidlertid lå gutten alene inne i soveværelset. Jeg har hørt at moren skulle ha vært inne og sett til ham i to minutter, men jeg er ikke sikker på om hun ikke bare gløttet på døren. For hun hadde det så fryktelig travelt, med de andre! Og disse andre, ja de spurte for så vidt etter gutten; en hadde diktet en sang om ham, og den var riktig nok ganske pen. Men de aller fleste tenkte ikke på ham; han kunne gjerne ha frosset i hjel for dem. Det var ingen omhu for ham, de trengte ikke inn i sovekammeret og ville se ham, det var ingen kjærtegn, for det var ingen kjærlighet. Men seg selv var de glade i. Ja, de benyttet guttens dag til å feste for seg selv, kose seg selv.

Var ikke det en underlig familie? Var den ikke lumpen, rent ut sagt sjofel? Hvordan skal jeg ta underet inn i min jul? Det er ingen nytte, ingen mening i det hele hvis vi ikke bytter vår usle menneskenatur med Jesu guddommelige. Bytter nettopp den egoismen, som kommer så frem til jul, med

Hans hellige evige kjærlighet utgytt i våre hjerter ved den Hellige Ånd. Bytter Hans borgerskap med mitt, så mitt borgerskap virkelig blir i himmelen, siden Hans ble på jorden! Bytter hjerte med Ham, siden Han uttrykkelig sier: gi meg ditt hjerte! Venner, da kommer *underet* oss nær. Ellers er det hele en forunderlig utstilling av egenkjærlighet. *Dere er blitt delaktige i guddommelig natur*, sier 2. Petersbrev 1,4. Jul blir først *jul* for meg ved å bytte med Jesus. Jeg, synder, får Hans uplettede rettferdighet. Jeg, dødning, får Hans evige liv, Hans hele eksistens. Får det store salige håp: Jeg skal hjem til ham en dag. Jeg, kalde hjerte, får Hans varme og lyst til å leve med Faderen, som Hans barn. Å, hvilket under! Meg, meg er i dag en virkelig frelser født!

Noen av oss har opplevd dette juleunderet i eget liv, og kan si: Jeg har byttet med Jesus. Ofte er satan der og gjør meg byttet stridig; alltid vil min vanтро tvile, min egen samvittighet dømme meg. Men jeg lever på dette:

*Med meg han byttet så underlig,
Guds sønn, min broder fin.
Mitt kjød og blod han tok på seg
og skjenket meg guddom sin (...).*

Kanskje du spør: Er det mulig for meg å få underet inn i mitt liv? Ja, hør nå: Det var en gammel kirkefar i den kristne kirkes første tid, som het Hieronimus. Jeg vet ikke, om han hadde fått "full forvissning" før, for man kan være biskop uten det. Men en julenatt kom han til barnet og sa: "Du forunderlige barn, hva skal jeg gi

deg? Vil du ha mitt sølv og gull?" "Nei," sa barnet, "det vil jeg ikke." "Vil du ha min kjærlighet, mine beste forsetter, mine beste gjerninger?" Barnet svarte: "Nei, hva du har av det, har jeg jo selv gitt deg." Da utbrøt Hieronimus med tårer: "Har jeg da noe, som jeg ikke har fått av deg?" Hør nå, synder, hva barnet svarte: "Jo, du har noe som du selv har lagt deg til, noe som du ikke har fått av meg." Hva kunne det være? "Ja," sa barnet, og så på ham med sine underlige øyne: "Gi meg din synd, all din synd!" "Akk, Herre, vil du ha det styggeste jeg har, min fæle stinkende synd?" "Ja, det er derfor jeg er kommet, derfor er jeg på jorden, for å gjøre syndere salige, for å ta ditt verste og gi deg mitt beste, meg selv."

Venner, dette er *underet*, underet over alle i himmelen og på jorden. Kristus er her for å ta våre synder bort, bære dem selv opp på treet, bære dem bort. O, du Guds under, - for *meg*. Evig takk og ære. Takk! Takk! Hieronimus svarte: "Ja, mine synder skal du få, alle, alle, alle." Men hva svarer nå *du*? For under over under, det er ikke alle mennesker som vil svare slik. Det er langt fra alle, som vil gi Jesus sine skjødesynder, sin selviskhet, sin vanтро og ulydighet, sine onde tilbøyeligheter, sin stolthet, sin pengekjærhet. Vil du gi Jesus det eneste Han bryr seg om å bytte med deg? Dine synder? Vil du virkelig og sannelig legge dem ned i krybben i dag?

Jesus en frelser, under over under.

En synder, som ikke vil frelses - under over under.

Hvilket under velger du?

Glimt fra Peru

Peru: Våre ansatte i Arequipa sammen med Jon Espeland. Fra nyttår er arbeidsstokken utvidet med to nye.

Den ene mot de andre

En skoleleivs fortelling

Å være en kristen i dag er ingen lett sak. Gjerne være den eneste i en skoleklasse. Hvor hardt det er, det vet ingen annen enn den som har prøvd det. Det koster å holde fast på Frelseren, det koster å si nei til verdens mange fristende sysler.

Alene står han der. Ingen forstår. Han er alltid så alvorlig og "trangsynt". Spott hagler mot han som snøhagl en vinterdag. Det svir. Jesus, hvorfor skal det være så hardt å følge deg? Av og til gråter han seg i søvn - Jesus - men han blir stående. Han har tatt sin avgjørelse. Ofte har han tenkt på å gå, men han kan ikke! - Mister jeg Jesus, mister jeg alt. - Da har jeg ingenting igjen.

Tenk om "fergemannen" til døden kom i morgen? Ja, ingen vet. Da ville jeg være fortapt uten Jesus! Den siste vegstubben over dødsfloden ville bli lang og tung. Vinden ville blåse isende kald. Ingen Jesus står på stranda og venter. Bare en evig, evig natt uten Jesus.

Og hvordan ville livet bli? Tomt og uten innhold. Ingen Frelser som tilgir synder. Ingen Jesus som har levd og dødd i mitt sted. Ingen talsmann framfor Gud. Nei, Jesus! Det får koste hva det vil! Aldri går jeg fra deg! Aldri!

Vel gjør det vondt når de andre spotter. Men Jesus, det glemmer jeg når jeg blir

aleine med deg. Når jeg får se inn i det verk du gjorde Jesus, da blir jeg så glad og takknemlig. Aldri går jeg bort fra deg!

Denne ene får et eneste stort ønske. Alle "om og men" drukner i et hav av kjærlighet. Å, om alle de andre kunne få se hvor stort og rikt det er å eie Jesus. De får bare spotte. Det gjør ham ingenting. Men må Jesus tilgi dem! De vet jo ikke hva de gjør. Jesus, kall de inn til deg! Frels de før det er for seint. Tenk om "evighetens fergemann" kom uventet på dem! - Han skjelver. - Kan han bli et redskap for Frelseren? Kan jeg, så send meg!

Han går. Gang på gang prøver han. Han snakker om livet, om døden og om Jesus. Ingen hører. Ingen har bruk for Jesus. Alle klarer de seg sjøl, både i livet og i døden. Kanskje ikke i døden. Men de kan jo ta imot Jesus i den ellefte time. Ingen sak det! Nei, ungdomslivet med dets jordiske gleder må en ha. Kom ikke her og frels oss!

Han prøver ikke mer. Han gråter. Jesus, hvorfor er de slik? Kan jeg ingenting gjøre? Jesus, du døde for de og! Hvorfor er de så sjølhjulpne? Jesus, kall enda en gang! Er det håp for at de skal bli så syndige at de får bruk for deg? Kall enda en gang!

Midt i sorgen smiler han. Jesus, jeg har bruk for deg! Takk for at du døde for meg! Takk!

Døpt - ikledd seg Kristus

Av Håvar Fjære

For dere, så mange som er døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus. Gal.3:27.

Apostelen sier at vi er døpte til *Kristus*. Selv om dåpen etter Kristi innstiftelse, skjer i hele Treenigheten, til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, kalles den også en dåp særskilt til Kristus. I *ham* alene er salighet, *ham* alene er vegen, *han* er døren. Ingen kan komme til Faderen uten ved ham. Han er vår frelseshøvding, vår yppersteprest, vår profet og vår konge. Til ham skal vi døpes, og med ham skal vi forenes. I ham er jo *Livet*.

Med ordet "til", uttrykkes det samfunn med Kristus som dåpen fører med seg, og den del vi gjennom den får i det som hører ham til. Ja vi er "sammenvokst" med ham. Et døpt og troende menneske er altså i Skriftens lys et særskilt menneske, han er en del av Kristus. Han er en gren på vintreet, et lem på hans legeme.

Vi blir "ikledd" og vi blir "sammenvokst". Kort sagt: Vi blir ett med hele hans person, hele hans livsgjerning og hele hans velbehag innfor Gud. Ser du Guds synlige frelsesarmer i dåpen?

Kan dåpsvannet utrette alt dette? *Vi lar*

Luther svare: Vann kan visselig ikke utrette det. Men Guds ord som er forenet med vannet, og troen som stoler fast på det ordet som er lagt til vannet. For dersom vannet var uten Guds ord, da ble vannet bare vann og ingen dåp. Men med Guds ord er det en dåp, det er:

"Vi blir ett med hele hans person, hele hans livsgjerning og hele hans velbehag innfor Gud."

Et nådens og livets vann og gjenfødelsens bad ved Den Hellige Ånd.

Du som har oppdrageransvar og fadderansvar: Les mye fra skriftvitnene og hør mye på de som graver dypere enn deg i "rikdommen i Gud". Da får du et glimt av dåpens bad til gjenfødelse og fornyelse ved Den Hellige Ånd. For øvrig anbefales Rosenius` store husandaktsbok, andakten for 13. april.

Dåpsregister

Evangelisk Luthersk Misjonslag har siden starten lagt til rette for dåp. De av foreldre som ønsker det, skal få døpt sine barn i den venneflokk hvor de andre nådemidlene blir delt. Ordet lyder hver gang det er møte, og i nattverdsamlingen deles Herrens legeme og blod. Også dåpens bad hører hjemme i venneflokken.

For oversiktens skyld vil vi ved slutten av året gi en liste over døbte siste år.

I 2008 er følgende døpt i ELM's møter:

Victoria Høyland, Borre	16.03.08.
Erling Ellingsen, Andebu	01.05.08.
Samuel Sabbah, Oslo	07.09.08.
Magnus Krüger, Andebu	07.09.08.
Sverre Fjære, Trondheim	16.11.08.
Ragnhild Mangelrød, Kvelde	07.12.08.

Gaver

Landsstyret vil takke hjertelig for alle gaver innkommet dette år. Både små og store beløp bidrar til evangeliets utbredelse i millionbyen Arequipa i Peru, barnehjemmets oppbygning og drift i samme by, og mulighet for sammenhengende møtevirksomhet her hjemme.

Alt kontor/ regnskap/ sekretærarbeid utføres på dugnad, slik at beløpene som kommer inn kan gå uavkortet til såarbeidet i Herrens vingård.

Landsstyret vil også takke spesielt for flere store gaver, bl.a. kr. 500 000,- gitt spesielt til barnehjemmet.

Så nedber vi Herrens signing over midlene.

Landsstyret

Den katolske kirke viser ett av sine særtrekk. Prosesjon og dyrkelse av jomfru Maria i Arequipas gater.

To brev fra evigheten

Preken av Øyvind Klavenæs i Oppdalen bedehus, 30. august 2008.

Han kommer med flammende ild, og tar hevn over dem som ikke kjenner Gud og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium. 2. Tess. 1: 8.

Den straff de skal lide blir en evig fortapelse borte fra Herrens åsyn og fra hans makts herlighet. 2. Tess. 1: 9.

Det skal komme redsel, og de skal søke frelse, men det er ingen å finne. Esek. 7: 25.

Og alt kjød skal se Guds frelse. Luk. 3: 6.

For Guds nåde er åpenbaret til frelse for alle mennesker. Tit. 2: 11.

Derfor kan han også fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever til å gå i forbønn for dem. Hebr. 7: 25.

- når dere vinner fram til endemålet for deres tro: sjelenes frelse. 1. Pet. 1: 9.

Den som har bruden, han er brudgommen. Men brudgommens venn, som står og hører på ham, er full av glede over å høre brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen. Joh. 3: 29.

Det skal komme en dag da det vil åpenbares for alle hva evig frelse og evig fortapelse er. Disse versene vi leste skildrer begge deler. For noen er dette allerede en virkelighet. For andre har evigheten ikke begynt ennå. For noen er det evig for seint å forandre på en forferdelig, *forferdelig* skjebne. For disse andre er en tilstand av *full* tilfredshet inntrådt. Dette drama avgjøres i denne stund, hvert øyeblikk, da ethvert sekund kaller nye inn til det endelige stadium, fra forskjellige land og mennesker i forskjellige aldre, til det endelige sted.

Ordet *endelig* er vanskelig for oss å forstå, fordi vi lever i en tilværelse hvor dette ikke er en del av hverdagen. Ikke noe av

det vi omgir oss med er endelig. Noe av det mest solide vi kan tenke oss er et fjell. Det står i mange år, men det er ikke endelig. Stoffet diamant er det hardeste, men det tæres over tid. Det første vi møter som er endelig, er døden. Og da skal det endelige stadium inntre for hvert enkelt menneske. For deg, for dine venner, for din familie.

Med bakgrunn i versene vi leste har jeg skrevet to brev. Et fra en fortapt sjel, og et fra en frelst sjel:

Brev nr. 1: Jeg er fortapt, alt håp er ute nå. Da jeg stod for Guds domstol var jeg ute av stand til å si noe som helst. Jeg innså at alt som ble sagt om meg og mitt liv var sant. Jeg har tråkket på Guds Sønnns blod. Jeg trodde at de andre syndene mine var det som skilte meg fra Himmelen, men det var feil. De var jo sonet og betalt for. De er ikke lenger. Jesus har jo betalt dem. Det vannvittige er at jeg ikke har aktet dette for noen ting, dette som skjedde *for meg*. Det har ikke betydd noe i livet mitt. Nå må jeg betale for det, og det er ingen ende på det. Jeg har også forstått at denne Guds Sønn, virkelig lengtet etter at jeg skulle dele arven hans. Det var ikke noe han heller ville.

Denne kjærligheten finnes ikke her hvor jeg nå er. Dette stedet kan ikke beskrives. Det er ikke ord som dekker hva jeg nå opplever, men det er sant det som står i Bibelen om denne tilstand. Jeg kjente et sterkt ønske om at fjellene skulle falle over meg da dommen falt. Jeg ønsket å skjule

meg, men det var ikke mulig. Nå vet jeg at det var så meningsløst, livet mitt. Alt håp er ute, alt er forspilt. Aldri mer noen glede, aldri mer noe godt, aldri mer hvile. Jeg tenker hele tiden på at jeg kunne vært frelst, jeg kunne vært i himmelen nå.

Så til brev nr. 2: Jeg er frelst, jeg er fri, jeg er fremme. Endelig er jeg hjemme. For en fryd, for en glede, for en jubel. Aldri skal det noen gang syndes mer av meg, ingen ond tanke. Jeg er Jesus lik. Jeg har møtt Guds Sønn ansikt til ansikt, og jeg rødmet ikke av skam. Det var ikke noe å skamme seg over. Jeg er helt ren, feilfri, fullkommen, og alt er for Jesu skyld. Alt har han gitt meg. Er det rart at lovsangen lyder høyt her? Er det rart det er jubel?

Sangen var mektig der for tronen da vi fikk se Lammet. Det bar merker fra kampen da synden ble utslettet. Det var for meg og nå kan jeg endelig takke for det. Det er en ufattelig glede å se Ham som han er, og høre Ham til. Kjenne Gud fullt ut, og være kjent av Gud.

Herrens herlighet er ufattelig stor. Alt er rent og godt her, alt er annerledes enn på jorda nå som jeg ser gjennom rene øyne. Med nye sanser nyter jeg denne tilværelsen. For en trygghet. For en ro og hvile. Venner: La ikke noe hindre dere på veien. Ikke noe på jorda kan måle seg med dette. Herfra ser jeg at alt annet er tap.

Bli i Guds Sønnns rensende blod!

Mandag 29.desember

Julefest på Strand leirsted kl.18.00

Tale v/ Magnor Sandvær

Tirsdag 30.desember

Kl. 0830 Bønnemøte

Kl. 0900 Frokost

Kl. 1000 Bibeltime

v/ Torgeir Bygstad

Emne: *Daniel kap.1-6*

Kl. 1130 Bibeltime

v/ Olaf Klavenæs

Emne: *"Vi venter."*

Kl. 1300 Middag

Kl. 1600 Kaffe

Kl. 1700 Møte

v/ Tom Eftevand

Kl. 1830 Kveldsmat

Kl. 1930 Kveldsmøte

v/ Olaf Andre Klavenæs

- Kollekt

Onsdag 31.desember

Kl. 0830 Bønnemøte

Kl. 0900 Frokost

Kl. 1000 Bibeltime

v/ Torgeir Bygstad

Emne: *Daniel kap.1-6*

Kl. 1130 Bibeltime

v/ Tom Eftevand

Kl. 1300 Mat

Kl. 1500 Bibeltime

v/ Olaf Klavenæs

Emne: *"Guds hemmelighet."*

Kl. 1600 Kaffe

Kl. 1900 Nyttårsvåke m/ middag,
møte osv.

Tale v/ Tom Eftevand.

- Kollekt

Torsdag 1.januar

Kl. 0930 Bønnemøte

Kl. 1000 Frokost

Kl. 1100 Nyttårsmøte

v/ Torgeir Bygstad

Emne: *1. Mos. 28*

Kl. 1300 Middag og avslutning

Talere: Torgeir Bygstad, Tom Eftevand,
Olaf Andre Klavenæs og Olaf
Klavenæs.

Ledere: Birger Mangelrød, Andreas
Ellingsen og Jane Mangelrød.

Priser: Full pensjon: 950,-
6-12 år: 400,-
Under 6 år: gratis
Student/skoleungdom: 650,-
Maks familiepris: 2600,-
Alle med reiseavstand over
40 mil betaler 1/3 pris.

Informasjon og påmelding:

Birger Mangelrød
Kvelderøningen,
3282 Kvelde
Tlf.: 33 11 20 44 / 918 77 224

Ved påmelding, gi beskjed om evt.
enkeltrum, oppreid seng, behov for
transport og lignende.

Strand leirsted ligger på Østerøya,
ca. 7 km fra Sandefjord sentrum.

Velkommen!

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser?
Får du hjelp for ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese;
barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis
til alle navn som kommer oss i hende.
Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Sang gjennom tidene

Av Inger Lise Mangelrød

I reisen vår gjennom kirkehistorien, har vi kommet til 1700-tallet, som er pietismens århundre. 1600-tallets ortodoksi hadde etter hvert blitt en ensidig kamp for rett lære. Dette hadde gjort troen upersonlig og mekanisk for mange. *Pietisme* har med enkeltmenneskets fromhetsliv å gjøre. Den kan vel nærmest karakteriseres som en vekkelse som setter den enkeltes liv med Frelseren i fokus.

Hans Adolph Brorson (1694-1764) er pietismens store salmedikter. Gjennom et

liv fylt av lidelse og motgang, vitner han glad og frimodig om den fullkomne frelsen han eier i Jesus. Dette er noe som holder gjennom livets mange vekslinger mellom sorg og glede, håp og fortvilelse.

Snart er det jul, og vi vil ta med oss julens kanskje vakreste salme inn i høytiden: *"Mitt hjerte alltid vanker."* Brorson skrev denne i 1732, og ga den ut sammen med ni andre julesalmer i heftet *Nogle Julepsalmer*. Dansk julefeiring på 1700-tallet var preget av de såkalte "julestuene". Julen i hjemmene var forbundet med fyll og utskeielser. Brorson brant for å gi julen det rette innholdet tilbake i menigheten sin. Han tordnet mot julestuene, samtidig som han pekte på Jesus Kristus som julens eneste grunn, og kjære midtpunkt. Han ville vise Jesus som tankenes samlingssted, lengslenes mål og troens skatt.

Sangen stemmer sinnet til jul også i vår tid. Det eneste som kan gi god jul i hjertene, er når vi erfarer sannheten i disse linjene. Da rettes blikket mot barnet som kom til vår verden julenatt, og som gir frelse og evig liv til fattige syndere, - også *i dag*.

1. Mitt hjerte alltid vanker
I Jesu føderum,
Der samles mine tanker
Som i sin hovedsum,
Der er min lengsel hjemme,
Der har min tro sin skatt,
Jeg kan dig aldri glemme,
Velsignet Julenatt

2. Den mørke Stall skal være
Mitt hjertes frydeslott,
Der kan jeg daglig lære,
Å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne,
Hvori min ros består,
Når Jesu krybbes minne
Mig rett til hjertet går.

3. Men under uten like,
Hvor kan jeg vel forstå,
At Gud av himmerike
I stallen ligge må!
At himlens fryd og ære,
Det levende Guds ord,
Skal så foraktet være
På denne arme Jord!

4. Hvi skulle herresale
Ei smykket for dig stå?
Du hadde å befale
Alt hvad du pekte på.
Hvi lot du dig ei svøpe
I lyset som et bånd,
Og jordens konger løpe
å kysse på din hånd?

5. Hvi lot du ei utspenne
En Himmel til ditt telt,
Og stjernefakler brenne,
O store himmelhelt?
Hvi lot du frem ei trede
En mektig englevakt,
Som dig i dyre klæde
Saa prektig burde lagt?

6. En spurv har dog sitt rede
Og sikre hvilebo,
En svale må ei bede
Om nattely og ro,
En løve vet sin hule
hvor den kan hvile få,
- Skal da min Gud sig skjule
I andres stall og strå?

7. Akk kom, jeg opp vil lukke
Mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke:
Kom Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig,
Du har den selv jo kjøpt,
Så skal du blive trolig
Her i mitt hjerte svøpt.

8. Jeg gjerne palmegrene
Vil om din krybbe strø,
For dig, for dig alene
Jeg leve vil og dø.
Kom la min sjel dog finne
Sin rette gledes stund,
At du er født her inne
I hjertets dype grunn!

Salomos Høysang

**Olaf Klavenæs, Sandeffjord, tar for seg deler av Høysangen.
Følg med i bibelen og les deg glad!**

Høys. 1: 12. *Så lenge kongen satt ved sitt bord, gav min nardussalve sin duft.*

Bordfelleskap

I Guds rike her på jorden er det et felleskap ved nådebordet som er dekket. Es. 25: 6. *Herren, hærskares Gud skal på dette fjell gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin, med fete, margfulle retter og med klaret gammel vin.* Den gamle vin er det vi kaller urevangeliet; det første evangeliet som lød på denne jord. Det ble talt til slangen med Adam og Eva som tilhørere. Og de ble frelst, for da Eva fikk sin sønn Kain sa hun: *Jeg har fått en mann.* Det er Herren, 1. Mos 4:1.

Ord. Sp. 9: 1-2. *Visdommen har bygd sitt hus, hun har hogd sine sju søyler. Hun har slaktet sitt slaktefe, blandet sin vin og dekket sitt bord.* Visdommen, hvem er så det? Jo det er Jesus det, og han har dekket sitt nådebord her på jord.

Vi leser om en som fikk sitte ved dette nådebordet i G. T. Han var lam, men fikk spise ved dette bord. 2. Sam. 9: 9. *Så kalte kongen på Siba, Sauls tjener, og sa til ham: Alt som har tilhørt Saul, og hele hans ætt, har jeg gitt din herres sønn.* Det er David som vil gjøre vel mot noen av Sauls hus for Jonatans skyld. Denne Mefiboset fikk spise ved kongens bord på grunn av Jonatan. Vi får sitte ved nådebordet, alene for Jesu skyld. Han sier til alle: *Alt er ferdig, kom til bordet!*

Her er det en forsmak på det himmelske bordfelleskap. Luk. 22: 29-30. *Jeg overgir riket til dere, slik min Far overga det til meg, for at dere*

skal ete og drikke ved mitt bord i mitt rike, og sitte på troner og dømme i Israels tolv stammer.” Ja dette venter på alle Guds barn. Mark. 14: 3. *Han var nå i Betania, i Simon den spedalskes hus. Og mens han satt til bords der, kom en kvinne som hadde en alabastkrukke med ekte meget kostbar nardussalve. Hun brøt i stykker alabastkrukken og helte salven ut over hans hode. Da ble noen vrede, og sa: Hva skal det tjene til å sløse bort salven slik? Men Jesus sier: Hun har gjort en god gjerning mot meg, de fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.*

Jesus som konge og yppersteprest

Konge og profet kunne ikke forenes i G. T. 2. Krøn. 26: 18. *De trådte fram mot kong Ussia og sa til ham: Det tilkommer ikke deg Ussia å brenne røkelse for Herren, men bare prestene, Arons sønner, de som er viet til det. Gå ut av helligdommen for du har vært ulydig, og det blir deg ikke til ære for Gud Herren.* Ussia ble spedalsk, for Herren slo ham. V 20: *Da ypperstepresten Asarja og alle prestene vendte seg mot ham, så de at han var spedalsk på pannen. Da drev de ham raskt bort derfra, og selv skyndte han seg også å komme ut, for Herren hadde slått ham.*

Konge og prest forenes i Jesus. Sak. 6: 12-13. *Så sier Herren, hærskares Gud: Se, det skal komme en mann som heter Spire. Han skal spire fram av sin rot, og han skal bygge Herrens tempel. Ja, han skal bygge Herrens tempel. Han skal vinne herlighet og sitte å herske på sin*

kongetrone, og han skal være prest der han sitter på sin trone, og freds råd skal det være mellom dem begge. Ja, bare se hvordan Jesus og hans gjerning går som en rød tråd gjennom hele skriften, og det er ene for hans skyld vi får sitte til bords her ved nådebordet, og siden i himmelen.

Den hele skrift

2. Tim. 3: 16. *Hele skriften er inspirert av Gud, og er nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opptuktelse i rettferdighet.* Og Paulus skriver i Rom. 15: 4: *Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som skriftene gir.*”

Kun dette ene kan meg trøste at du for meg ble dødens mann,
den sjel som du med blod forløste, du dog visst aldri slippe kan.
O Jesus se da ei på meg, men se hva jeg har kostet deg.

Og når Jesus ser i sine hender, ser han hver synd der på jord, de er merket der. Alle mennesker er tenkt en plass ved himmelens bord, for Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv.

2. Kor. 5: 18- 21. *Men alt dette er av Gud, han som forlikte oss med seg selv ved Kristus og gav oss forlikelsens tjeneste. Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og la ned i oss ordet om forlikelsen. Så er vi da sendebud i Kristi sted som om Gud selv formaner ved oss. Vi ber i Kristi sted: La dere forlike med Gud! Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud.* Tenk ordet om forlikelsen er lagt ned i oss, vi som innbyr til dette himmelbord gir deg dette for intet. For intet har vi fått det og for intet skal vi gi det. Jesus samlet mange her på jord, men

det var ikke alle som tok imot innbydelen. Det må ikke skje med deg og med meg, vi vil da til himmelen å se ham som gjorde det mulig for slike syndere som deg og meg.

En folkeskare samlet er. Med raske skritt den kommer nær.

Si hvem er denne vandringsmann, som slike skarer samle kan?

Hør folkets rop på vei og sti: Jesus fra Nasaret går forbi.

Det Jesus var som vandret om, og brakte hjelp hvorhen han kom, helbredet sykdom, lindret nød. Gav helsebot og liv for død.

Så blinde, døve stemte i: Jesus fra Nasaret går forbi.

Han ennu går fra sted til sted. Og byr oss frelse, liv og fred.

Han som de store under gjør. I dag vil stanse for din dør.

Fra syndens bånd du kan bli fri. Jesus fra Nasaret går forbi.

Å trette vandrer, hør hans røst! Han skjenker nåde, fred og trøst.

Hver skyldbetyngt synd er kom. Og fly fra vredens strenge dom.

Fra alt som hindrer, gjør deg fri. Jesus fra Nasaret går forbi.

Men viser du din Frelser bort. Forakter du hva han har gjort.

Forgjeves lød hans nådes røst. Du går i graven uten trøst.

For sent, for sent det da vil bli Jesus fra Nasaret gikk forbi.

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

Evangeliet forarger

Dyrker du din Gud i stillhet, lever vel og gjør godt, uten å vise særskilt nidkjerhet for Kristi ære og sjelens frelse, uten i ord å vitne om Kristi dårskap, da får du være i fred og blir ansett som et hederlig menneske.

Annerledes er det om du bryter ut og forkynner evangeliet med sannhet. Evangeliet forarger, fordi det avviser all fromhet som ikke flyter av troen. Det forkaster til og med også de troendes fromhet. Den er uren og ubrukelig i spørsmål som gjelder vår verdighet hos Gud.

”Et liv i seier” av C. O. Rosenius

Æd Korsets fot